VII 2310

2310

Memma wottis wärawe lahti
Tütar läks siis röömuga
Ühe ilusa roosi puu alla
Kus kirjutajad ohwitserid istsid
Ühe kirjutaja juurde ta läks
Ta palus, kirjutaja härra
Luba mind üks natuke
Luba mind üks natukene aega
Üks tuud ~~ehk~~ kaks kolm ehk neli
Oma rinnal hingada.
Oh armas juudi neiu
Ei see wöi sündida
Mis saawad siis teised rahwas öölma
Kui mina ühtt juudi neiut
Oma rinnal lasen hingada.
Oh armas juudi neiu
See wöib küll sündida
Kui sina ennast ümber risti lased
Anna Magdaleenaks saab sind hüütud
Mu ingliks jäed sa.
Oh armas kirjutaja härra
Ei see wöi sündida
Ennem mina uputan ennast
Kui ennast ümber ristida lasen
Su ingliks ma ei jäe.

85.–49.

Su rind, kui tuwi padjuke
N 49 Su mokad mesi magusad.